

domme, at besøge Skolen, og ligeledes kunne de anordne, at en Lærer, i hvis Husstand der udbræder Sygdom, ikke maa befatte sig med Lærergerningen, inden de fornødne Forholdsregler ere truffne. — Der er i denne Lov ugle ganske ny Bestemmelser, og en af disse er temmelig vigtig, nemlig § 18, at opstaar der i en Egenhed, hvori der er indrettet et Fælles- eller Andelsmejeri, eller i et Mejeri, hvorfra der sælges Mælk, eller i en Mælkehandel, nogen Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, kan Sundhedskommissionen paahjælpe, at der, indtil Fare for Smittes Udbredelse ved de efter Sundhedskommissionens Forskrift truffne Foranstaltninger er fjernet, ikke maa udleveres Mælk, o. s. v. Denne Bestemmelse er ny men har forøvrigt tidligere været forelagt for Tinget i et særskilt Lovudkast. Det er imidlertid aldrig blevet til noget; der er saavidt jeg ved aldrig afgivet Betænkning over Sagen (En Stemme: Jo.) . . . Ja, muligvis, men det er i ethvert Fald flere Aar siden. Jeg anser disse Bestemmelser i § 18 for særdeles nyttige og hensigtsmæssige. Det har vist sig i de senere Aar, at en hel Del Epidemier ere opstaaede i Andelsmejerier, og paa Grund af, at Mælken, som er bleven samlet i Andelsmejeriet, er bleven spredt ud til forskellige Sider i Egnen, har Epidemierne saa udbredt sig. Mælken anses af alle Læger for at være meget smitteførende, og jeg anser det derfor for meget hensigtsmæssigt, at der i denne Lov er optaget en Bestemmelse herom. Det kunde jo synes, som om det kunde berede Andelsmejeriernes Virksomhed nogen Usikkerhed, men jeg tror, at den Betænkelse, der fra flere Sider er fremkommen, ikke er ganske grundet. Naar der nemlig opstaar epidemiske Sygdomstilfælde i et Andelsmejeri, vil dette meget hurtigt igen komme til at virke, idet man kan lade vedkommende Person, som lider af Sygdommen, transportere til Epidemihospitalet, og saa kan det ikke være mere end en Dag eller to, indtil de tilstrækkelige Foranstaltninger ere truffne, forinden Andelsmejeriet igen kan optage sin Virksomhed. Jeg finder dernæst ogsaa, at Betænkelsehederne i høj Grad svinde ind, naar man ved, at der gives Erstatning til Andelsmejeriet for det Tab, det ved Standsningen af Driften lider. Det forekommer mig, at selv om nogen kan have Betænkelseheder ved denne Foranstaltning, maa Betænkelsehederne svinde meget betydeligt, naar man ved, at der gives Erstatning.

Det er aldeles vist, at der i de senere Aar er paavist, at Epidemier have udbredt sig fra Andelsmejerier til de Steder, hvor Mælken er kommen hen. Jeg har set forskellige Beretninger fra Distriktslæger og Stiftesfysici, dels i Fyns Stift, dels i Ringkøbing Amt, og alle ere enige om, at det er en meget farlig Ting, naar der kommer et Sygdomstilfælde i et Andelsmejeri, og at det derfor er højt ønskeligt og nødvendigt, at der bliver truffet Foranstaltninger derimod. Jeg kan derfor kun sige, at naaget denne Bestemmelse er ny, maa jeg i alt Fald give den min fulde Tilslutning. Der er ogsaa kommet nogle andre ny Bestemmelser ind, nemlig i § 4, at der, for saa vidt Lighuse ikke findes paa Kirkegaardene, skal tilvejebringes de til Hensættelse af Lig fornødne isoleret beliggende Lokaler. Dette skal ske, naar det er de værste smittomme Sygdomme, altsaa de i § 2, 1ste Stykke, nævnte, og kan ske, naar det er andre Sygdomme. Selve Bestemmelsen forekommer mig at være meget hensigtsmæssig. De vide jo alle, at paa Landet er det meget vanskeligt for Folk, som kun have ringe Lejlighed, at finde et Sted, hvor de kunne hensette Lig, og der burde derfor efter min Mening i ethvert Sogn være et Sted, hvor saadanne kunne hensettes.

Endelig er der i § 9 truffet nogle Bestemmelser med Hensyn til Befordring af Patienter, idet det nemlig der hedder, at naar de skulle transporteres med Jærnbaner, Passagerstibe, Sporvogne, Omnibusser, Diligencer og lignende Befordringsmidler, kan der foreskrives Realer, som skulle iagttages, inden de gaa om Bord paa disse forskellige Befordringsmidler. — Det er Hovedsagen af, hvad jeg vilde sige, og jeg vil blot endnu udtale det Ønske, at denne Lov maatte kunne blive behandlet med Velvilje her i Tinget og navnlig ogsaa kunde blive behandlet saa hurtigt, at den i dette Aar kunde udkomme. Hvis dette sker, ville de kommunale Kasser saa en meget stor Fordel, idet, som jeg nævnte før, Bidragene til Distriktslægerne blive meget mindre.

N. Jensen: Jeg kan være enig med den ærede sidste Taler i meget af det, der af ham blev fremhævet som en Fordel ved det foreliggende Forslag i Modsetning til den gældende Epidemilov, og da navnlig med Hensyn til Nedsættelsen af Taksterne for Lægebeføg, som man vel kan sige efter alles Mening ere alt for rigelige. Men der var et Punkt, som blev berørt af den ærede